

२०७२ आषाढ ३ बिहीबार १८-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमीले श्रीमत अनुसार सबैलाई सुख दिनु छ, तिमीलाई श्रेष्ठ मत मिलेको छ श्रेष्ठ
बनेर अरूलाई बनाउनको लागि ।”

प्रश्न:- दयावान् बच्चाहरूको दिलमा कुनचाहिँ लहर आउँछ ? उनीहरूले के गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- जो दयावान् बच्चाहरू छन्, उनीहरूको दिलमा हुन्छ- हामी गाउँ-गाउँमा गएर सेवा गरौं। आजकल बिचरा धेरै दुःखी छन्, उनीहरूलाई गएर खुशीको खबर सुनाऊ- विश्वमा पवित्रता, सुख र शान्तिको दैवी स्वराज्य स्थापना भइरहेको छ, यो त्यही महाभारत लडाई हो। अवश्य त्यस समय बाबा पनि हुनुहुन्थ्यो, अहिले फेरि बाबा आउनुभएको छ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरू यहाँ बसेका छौ त्यसैले यो अवश्य सम्भन्छौ- हामी हौं ईश्वरीय सन्तान। अवश्य आफूलाई आत्मा नै सम्भन्छौ। शरीर छ तब यसद्वारा आत्माले सुन्छ। बाबाले यो शरीर लोनमा लिनुभएको छ, तब सुनाउनुहुन्छ। अहिले तिमी सम्भन्छौ- हामी हौं ईश्वरीय सन्तान वा सम्प्रदाय फेरि हामी दैवी सम्प्रदाय बन्छौं। स्वर्गको मालिक हुन्छन् नै देवताहरू। हामीले फेरि ५ हजार वर्ष पहिले जस्तै दैवी स्वराज्यको स्थापना गरिरहेका छौं। फेरि हामी देवता बन्छौं। यस समय सारा दुनियाँका सबै मनुष्य मात्रले एक-अर्कालाई दुःख नै दिन्छन्। उनीहरूलाई यो पनि थाहा छैन- सुखधाम पनि हुन्छ। परमपिता परमात्मा नै आएर सबैलाई सुखी-शान्त बनाइदिनुहुन्छ। यहाँ त घर-घरमा एक-अर्कालाई दुःख नै दिन्छन्। सारा विश्वमा दुःख नै दुःख छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबाले हामीलाई २१ जन्मको लागि सदा सुखी बनाउनुहुन्छ। कहिलेदेखि दुःख शुरू भएको हो फेरि कहिले पूरा हुन्छ, यो अरू कसैको बुद्धिमा, चिन्तनमा आउँदैन। तिमीलाई नै यो बुद्धिमा छ- हामी वास्तवमा ईश्वरीय सम्प्रदाय थियौं, हुन त सारा दुनियाँका मनुष्य मात्र ईश्वरीय सम्प्रदाय हुन्। हरेकले उहाँलाई परमपिता भनेर बोलाउँछन्। अहिले बच्चाहरूले जान्दछन्- शिवबाबाले हामीलाई श्रीमत दिइरहनुभएको छ। श्रीमत प्रसिद्ध छ। उच्च भन्दा उच्च भगवान्को उच्च भन्दा उच्च मत हो। गायन पनि गरिन्छ- उहाँको गत-मत न्यारी। शिवबाबाको श्रीमतले हामीलाई केबाट के बनाउँछ! स्वर्गको मालिक। र, जो पनि मनुष्य मात्र छन् उनले त नर्कको मालिक नै बनाउँछन्। अहिले तिमी छौ संगममा। यो त निश्चय छ नि। निश्चयबुद्धि भएका नै यहाँ आउँछन् र सम्भन्छन्- बाबाले हामीलाई फेरि सुखधामको मालिक बनाउनुहुन्छ। हामी नै १०० प्रतिशत पवित्र गृहस्थी थियौं। यो स्मृति आएको छ। ८४ जन्मको पनि हिसाब छ नि। कस-कसले कति जन्म लिन्छन्। जो धर्म पछि आउँछन्, उनीहरूको जन्म पनि थोरै हुन्छ।

तिमी बच्चाहरूले अब यो निश्चय राख्नु छ, हामी ईश्वरीय सन्तान हौं। हामीलाई श्रेष्ठ मत मिल्छ, सबैलाई श्रेष्ठ बनाउनको लागि। हाम्रो उही बाबाले नै हामीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ। मनुष्यले सम्भन्छन्- वेद-शास्त्र आदि सबै भगवान्सँग मिल्ने मार्ग हुन्। तर भगवान् भन्नुहुन्छ- यसबाट कोही पनि मसँग मिल्न सक्दैनन्। म नै आउँछु, तब त मेरो जयन्ती पनि मनाउँछन्, तर कहिले र कसको शरीरमा आउँछु, यो कसैले जान्दैनन्, केवल तिमी ब्राह्मणहरू सिवाय। अहिले तिमी बच्चाहरूले सबैलाई सुख दिनु छ। दुनियाँमा सबैले एक-अर्कालाई दुःख दिन्छन्। ती मानिसहरूले

२०७२ आषाढ ३ बिहीबार १८-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

यो बुद्धिदैनन्- विकारमा जानु दुःख दिनु हो। अहिले तिमीले जान्दछौ- यो महान् दुःख हो। कुमारी जो पवित्र थिइन् उनलाई अपवित्र बनाउँछन्। नर्कवासी बन्नको लागि कति उत्सव (सेरीमनी) गर्छन्। यहाँ त यस्तो हंगामा (अराजकता)को कुनै कुरा नै छैन। तिमी बडो शान्तिसँग बसेका छौ। सबै खुशी हुन्छौ, सारा विश्वलाई सदा सुखी बनाउँछौ। तिम्रो मान शिव शक्तिहरूको रूपमा छ। तिम्रो अगाडि लक्ष्मी-नारायणको त केही पनि मान होइन। शिव शक्तिहरूको नै नाम गायन गरिएको छ किनकि जसरी बाबाले सेवा गर्नुहुन्छ, सबैलाई पवित्र बनाएर सदा सुखी बनाउनुहुन्छ, त्यस्तै तिमी पनि बाबाको सहयोगी बनेका छौ। त्यसैले तिमी शक्तिहरू, माताहरूको महिमा छ। यी लक्ष्मी-नारायण अनि राजा-रानी र प्रजा सबै स्वर्गवासी हुन्। त्यो कुनै ठूलो कुरा होइन। जसरी उनीहरू स्वर्गवासी हुन् त्यसै गरी यहाँका राजा-रानी सबै नर्कवासी छन्। यस्ता नर्कवासीहरूलाई स्वर्गवासी तिमीले बनाउँछौ। मानिसहरूले त केही पनि जान्दैनन्। एकदम तुच्छ बुद्धि छन्। के-के गरिरहन्छन्। कति लडाईं आदि हुन्छ। हर कुरामा दुःखी नै दुःखी छन्। सत्ययुगमा हर हालतमा सुख नै सुख हुन्छ। अहिले सबैलाई सुख दिनको लागि नै बाबाले श्रेष्ठ मत दिनुहुन्छ। गायन पनि छ- श्रीमत भगवानुवाच। श्रीमत मनुष्य उवाच छैन। सत्ययुगमा देवताहरूलाई मत दिने आवश्यकता नै हुँदैन। यहाँ तिमीलाई श्रीमत मिल्छ। बाबाको साथसाथै तिमी शिव शक्तिहरूको पनि गायन गरिन्छ। अहिले फेरि त्यो पार्ट यथार्थमा चलिरहेको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले मनसा, वाचा, कर्मणा सबैलाई सुख दिनु छ। सबैलाई सुखधामको बाटो बताउनु छ। तिम्रो धन्धा नै यही हो। शरीर निर्वाह अर्थ पुरुषहरूलाई धन्दा पनि गर्नुपर्ने हुन्छ। भन्दछन्- साँझको समय देवताहरू परिक्रमामा निक्लिन्छन्, अब देवताहरू यहाँ कहाँबाट आउने। तर यस समयलाई शुद्ध भन्छन्। यस समयमा सबैलाई फुर्सत पनि मिल्छ। तिमी बच्चाहरूले घुम्दा-फिर्दा, उठ्दा-बस्दा पनि याद गर्नु छ। कुनै देहधारीको चाकरी आदि गर्नु छैन। बाबाको त गायन छ- द्रौपदीको पाउ दबाउनुभयो। यसको पनि अर्थ बुद्धिदैनन्। स्थूल पाउको कुरा होइन। बाबाको पासमा वृद्ध माता आदि धेरै आउँछन्, जान्दछन्- भक्ति गर्दा-गर्दै थाकिसक्यौं। आधाकल्प धेरै धक्का खाएका छन् नि। त्यसैले यो पाउ दबाउने अक्षरलाई लिएका छन्। अब कृष्णले पाउ कसरी दबाउन सक्छन्। शोभा दिन्छ र? कृष्णलाई पाउ दबाउन देलान् त? कृष्णलाई देखासाथ उनीप्रति आकर्षित हुन्छन्। उनमा त धेरै चमत्कार रहन्छ। कृष्ण सिवाय अरू कुनै कुरा बुद्धिमा बस्दै बस्दैन। उनी सबैभन्दा तेजोमय हुन्छन्। कृष्ण बच्चाको फेरि मुरली बजाए, कुरा नै जँच्दैन। यहाँ तिमी शिवबाबासँग कसरी मिल्छौ? तिमी बच्चाहरूले भन्नुपर्ने हुन्छ, शिवबाबालाई याद गरेर फेरि ब्रह्मा बाबाको पासमा आउनुहोस्। तिमी बच्चाहरूलाई त भित्र खुशी रहनुपर्छ- हामीलाई शिवबाबाले सुखी बनाउनुहुन्छ, २१ जन्मको लागि। यस्ता बाबामाथि त बली चढ्नुपर्छ। सपूत बच्चाहरूमाथि उनका पिता समर्पित हुन्छन्। उनले पिताको हर कामना पूरा गर्छन्। कोही त यस्ता बच्चाहरू हुन्छन् जसले बाबाको हत्या पनि गराइदिन्छन्। यहाँ त तिमीलाई अति प्यारो (मोस्ट बिलवेड) बन्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन। जो दयावन् बच्चाहरू छन्, उनको दिल हुन्छ हामी गाउँ-गाउँमा गएर सेवा गरौं। आजकल बिचराहरू धेरै दुःखी छन्। उनलाई गएर खुशीको खबर सुनाऊ। विश्वमा पवित्रता, सुख, शान्तिको दैवी स्वराज्य स्थापना भइरहेको छ। यो उही महाभारत लडाईं हो। अवश्य त्यतिबेला बाबा पनि हुनुहुन्थ्यो। अहिले पनि बाबा आउनुभएको छ। तिमीले जान्दछौ-

२०७२ आषाढ ३ बिहीबार १८-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम बनाइरहनुभएको छ । यो हो नै पुरुषोत्तम संगमयुग । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामी पुरुषोत्तम कसरी बन्छौं । तिमीसँग सोध्छन्- तपाईंहरूको उद्देश्य के हो ? भन मनुष्यबाट देवता बन्ने । देवताहरू त प्रख्यात छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- जो देवताहरूका भक्त छन्, उनलाई सम्झाऊ । भक्ति पनि पहिले-पहिले तिमीले शुरू गर्नु शिवको फेरि देवताहरूको । त्यसैले पहिले-पहिले शिवबाबाका भक्तहरूलाई सम्झाउनु छ । भन, शिवबाबाले भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर । शिवको पूजा गर्छन्, तर यो कहाँ बुद्धिमा आउँछ र ! पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा हेर कति धक्का खान्छन् । शिवलिंग त घरमा पनि राख्न सक्छन् । उहाँको पूजा गर्न सक्छन् फेरि अमरनाथ, बद्रीनाथ आदि तर्फ जाने के आवश्यकता ? तर भक्तिमार्गमा मनुष्यहरूलाई अवश्य धक्का खानु छ । तिमीलाई त्यसबाट छुटाउनुहुन्छ । तिमी हौ शिव शक्ति, शिवका सन्तान । तिमीहरूले बाबासँग शक्ति लिन्छौ । त्यो पनि मिल्छ यादबाट । विकर्म विनाश हुन्छ । पतित-पावन त बाबा हुनुहुन्छ नि । यादबाट नै तिमी विकर्माजित पावन बन्छौ । सबैलाई यो बाटो बताउनु छ । तिमी अहिले रामका बनेका छौ । रामराज्यमा हुन्छ सुख, रावण राज्यमा हुन्छ दुःख । यहाँ नै सबैका चित्र छन्, जसको यति पूजा हुन्छ । अनगिन्ती मन्दिर छन् । कोही हनुमानको पुजारी, कोही कसको ! यसलाई भनिन्छ अन्धविश्वास (ब्लाइन्डफेथ) । अहिले तिमीले जान्दछौ- हामी पनि अन्धा थियौं । यिनलाई पनि थाहा थिएन- ब्रह्मा, विष्णु, शंकर को हुन्, के हुन् । जो पूज्य थिए उनै फेरि पुजारी बने । सत्ययुगमा हुन्छन् पूज्य, यहाँ हुन्छन् पुजारी । बाबा कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । तिमीले जान्दछौ- पूज्य हुन्छन् नै सत्ययुगमा । यहाँ छन् पुजारी त्यसैले पूजा नै गर्छन् । तिमी हौ शिवशक्ति । अहिले तिमी न पुजारी, न पूज्य हौ । बाबालाई नभुल । यो साधारण तन हो नि । यसमा उच्चभन्दा उच्च भगवान् आउनुहुन्छ । तिमीले बाबालाई आफ्नो पासमा निमन्त्रण दिन्छौ नि । बाबा आउनुहोस्, हामी धेरै पतित बनेका छौं । पुरानो पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । बच्चाहरूले निमन्त्रण दिन्छन् । यहाँ त कोही पावन छँदै छैन । अवश्य सबै पतितहरूलाई पावन बनाएर लैजानुहुन्छ नि । सबैले शरीर छोड्नुपर्ने हुन्छ नि । कसैले शरीर छोड्यो भने कति रुवाबासी गर्छन् । तिमी त खुशीले जान्छौ । अहिले तिम्रो आत्मा रेस गर्छ । हेरौं, कसले शिवबाबालाई धेरै याद गर्छन् । शिवबाबाको याद गर्दा-गर्दै शरीर छुट्यो भने अहो सौभाग्य । बेडा नै पार । सबैलाई बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो पुरुषार्थ गर । संन्यासी पनि कोही-कोही यस्ता हुन्छन् । ब्रह्ममा लीन हुनको लागि अभ्यास गर्छन् । फेरि अन्त्यमा यसरी बसी-बसी शरीर छोडिदिन्छन् । सुनसान (सन्नाटा) हुन्छ ।

सुखको दिन फेरि आउँछ । यसको लागि नै तिमी पुरुषार्थ गर्छौ, बाबा हामी हजुरको पासमा आउँछौं । हजुरलाई नै याद गर्दा-गर्दा जब हाम्रो आत्मा पवित्र हुन्छ अनि हजुरले हामीलाई साथ लैजानुहुनेछ । पहिले जब काशी कलवट खान्थे तब धेरै प्रेमले गर्थे, अब हामी मुक्त हुन्छौं- यस्तो सम्झन्थे । अब तिमीले बाबालाई याद गर्दै जान्छौ शान्तिधाम । तिमीले बाबालाई याद गर्छौ । यस यादको बलबाट पाप काटिन्छ । उनीहरूले सम्झन्छन्- पानीले (गङ्गाजलले) हाम्रो पाप काटिन्छ । मुक्ति मिल्नेछ । अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ- त्यो कुनै योगबल होइन । पापहरूको सजाय खाँदा-खाँदा फेरि गएर जन्म लिन्छन् । फेरि पापको खाता शुरू हुन्छ । कर्म, अकर्म, विकर्मको गति बाबा बसेर

२०७२ आषाढ ३ बिहीबार १८-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सम्भाउनुहुन्छ । रामराज्यमा कर्म अकर्म हुन्छ, रावण राज्यमा कर्म विकर्म हुन्छ । वहाँ कोही विकार आदि हुँदैन ।

मीठा-प्यारा फूल बच्चाहरूले जान्दछन्— बाबाले हामीलाई सबै युक्तिहरू, सबै रहस्य सम्भाउनु हुन्छ । मुख्य कुरा हो— बाबालाई याद गर्ने । पतित-पावन बाबा तिम्रो सामुन्ने बस्नुभएको छ, कति निर्मान हुनुहुन्छ । कुनै अहंकार छैन, बिल्कुल साधारण रूपमा चलिरहनु हुन्छ । बापदादा दुवै बच्चाहरूको सेवक हुनुहुन्छ । तिम्रा दुई सेवक हुनुहुन्छ— उच्चभन्दा उच्च शिवबाबा फेरि प्रजापिता ब्रह्मा । उनीहरूले त्रिमूर्ति ब्रह्मा भनिदिन्छन् । अर्थ कहाँ जान्दछन् र । त्रिमूर्ति ब्रह्माले के गर्छन्, केही पनि थाहा छैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सधैं यो निश्चय रहोस्— हामी ईश्वरीय सन्तान हौं, हामी श्रेष्ठ मतमा चलु छ । कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन । सबैलाई सुखको बाटो बताउनु छ ।
- २) सपूत बच्चा बनेर बाबामाथि बली चढ्नु छ, बाबाको हरेक कामना पूरा गर्नु छ । जसरी बापदादा निर्मान र निरहंकारी हुनुहुन्छ, त्यस्तै बाबा समान बन्नु छ ।

वरदानः— बेहदको स्थितिमा स्थित रहेर, सेवाको लगावबाट न्यारा र प्यारा विश्व सेवाधारी भव विश्व सेवाधारी अर्थात् बेहदको स्थितिमा स्थित रहनेवाला । यस्ता सेवाधारीहरू सेवा गर्दा पनि न्यारा र सदा बाबाको प्यारा हुन्छन् । सेवाको लगावमा आउँदैनन् किनकि सेवाको लगाव पनि सुनको जंजीर (बन्धन) हो । यो बन्धनले बेहदबाट हदमा ल्याउँछ । त्यसैले देहको स्मृतिबाट, ईश्वरीय सम्बन्धबाट, सेवाको साधनहरूको लगावबाट न्यारा र बाबाको प्यारा बन, तब विश्व सेवाधारीको वरदान प्राप्त हुन्छ अनि सदा सफलता मिलिरहन्छ ।

स्लोगनः— व्यर्थ संकल्पहरूलाई एक सेकेण्डमा रोक्ने अभ्यास (रिहर्सल) गर्नु भन्ने शक्तिशाली बन्दछौ ।